

Opis podstatných částí rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. listopadu 2007 pod sp.zn. 8 Ca 82/2006-61

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu a soudkyň v právní věci žalobce....., bytem, proti žalovanému: Policie České republiky, Policejní prezidium ČR, Praha 7, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta č.j. PPR-3/K-PK-2006 ze dne 13. 1. 2006

t a k t o:

- I. Rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 13.1.2006, č.j.: PPR-3/K-PK-2006 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 2.000,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Z odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 13. 1. 2006, kterým bylo z důvodu opožděnosti zamítnuto odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí o neposkytnutí informací ředitele Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy, kterým bylo rozhodnuto o jeho žádosti ze dne 14. 9. 2005 o poskytnutí informací o obsahu celého spisu odboru stížností a kontroly PČR, Správy hlavního města Prahy a jeho kopii č.j. PSP-276/OSK-St-92. ...

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního v mezích uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce požádal dne 14. 9. 2005 o poskytnutí informací o obsahu celého spisu oddělení kontroly a stížností Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy č.j. PSP-10/OKS-ST-4-2005 a o obsahu celého spisu odboru stížností a kontroly č.j. PSP-276/OSK-St-92. Rozhodnutím policejního prezidenta ze dne 24. 10. 2005 č.j. PPR-290/K-PK-2005 bylo zrušeno rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy č.j. PSP-717/OKS-čj-301-2005 ze dne 23. 9. 2005, kterým nebylo vyhověno z důvodu zákonných překážek žádosti o poskytnutí informací a současně byla věc vrácena příslušnému služebnímu funkcionáři k novému projednání a rozhodnutí. Dne 14. 12. 2005 vedoucí 2. skupiny oddělení kontroly a stížností Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy v písemnosti, označené jako sdělení č.j. PSP-897/OKS-ČJ-377-2005 vyrozuměl žalobce o možnosti nahlédnout do spisu PSP-276/OSK-St-92 u Městského soudu v Praze. Proti tomuto „sdělení“ podal žalobce dne 27. 12. 2005 odvolání, o němž pak policejní prezident rozhodl napadeným rozhodnutím.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Soud především konstatoval, že opatření oddělení kontroly a stížností Policie České

republiky, Správy hlavního města Prahy v písemnosti, označené jako sdělení č.j. PSP-897/OKS-ČJ-377-2005 ze dne 14. 12. 2005 je nutno považovat za rozhodnutí, jímž bylo žalobci odepřeno poskytnutí informací, byť toto sdělení formální náležitosti rozhodnutí nemá. Podstatné však je, že jde o akt orgánu veřejné správy, kterým bylo autoritativně rozhodnuto o právech a povinnostech žalobce.

Dále soud konstatoval, že od počátku celé záležitosti nikdo, tedy ani Policie České republiky, nepochyboval o tom, že na věc se vztahuje zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a že Policie České republiky, Správa hlavního města Prahy má postavení povinného subjektu podle tohoto zákona. Zcela nepochybné je to z odůvodnění rozhodnutí policejního prezidenta ze dne 24. 10. 2005 č.j. PPR-290/K-PK-2005. Soud tedy shledal, že veškeré úkony jak povinného subjektu, tak odvolacího orgánu se řídily normami zákona o svobodném přístupu k informacím.

Pokud jde o rozhodnutí (sdělení) ze dne 14. 12. 2005, má soud za to, že bylo žalobci doručeno dne 27. 12. 2005, jak uvedl ve svém odvolání proti němu ze dne 27. 12. 2005. Ve správním spise, jenž byl soudu předložen, sice není založen doklad o doručení sdělení č.j. PSP-897/OKS-ČJ-377-2005 žalobci, ovšem datum 27. 12. 2005 je z hlediska časové souslednosti reálné především žalovaným nebyl tento údaj nijak zpochybněn.

Podle ust. § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění platném do 22. 3. 2006, proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů od doručení rozhodnutí nebo od marného uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti v případě uvedeném v § 15 odst. 4. Odvolání se podává u povinného subjektu, který rozhodnutí vydal nebo měl vydat. Jelikož žalobce podal své odvolání u příslušného orgánu dne 27. 12. 2005, je zřejmé, že zákonná lhůta pro odvolání byla zachována. Z tohoto důvodu tedy byl policejní prezident jako odvolací orgán povinen zabývat se odvoláním po věcné stránce a nemohl je zamítnout z důvodu opožděnosti. Pokud tak policejní prezident v rozhodnutí č.j. PPR-3/K-PK-2006 ze dne 13. 1. 2006 učinil, rozhodl v rozporu se zákonem.

Soud se v této věci neztotožnil s názorem žalovaného, že v řízení podle ust. § 15 a § 16 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve znění platném do 22. 3. 2006, lze opakovaně uplatnit fikci vydání rozhodnutí o odepření poskytnutí informací, je-li původní fiktivní rozhodnutí povinného subjektu zrušeno odvolacím orgánem a věc je mu vráceno k novému projednání a rozhodnutí. Akceptovat takový výklad by vedlo k tomu, že povinný subjekt by svou opakovanou nečinností – a tedy marným uplynutím lhůty podle ust. § 15 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím ve znění platném do 22. 3. 2006 – mohl opakovaně vydávat fiktivní negativní rozhodnutí o žádosti o poskytnutí informací. Tato fiktivní negativní rozhodnutí by mu sice odvolací orgán mohl též opakovaně rušit, avšak tento postup by neměl žádné vyústění. Takové chápání zákona o svobodném přístupu k informacím by podle názoru soudu znamenalo formalismus, nerespektující účel a smysl zákona o svobodném přístupu k informacím.

V této souvislosti musel soud též poukázat na právní názor, vyjádřený v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 2. 2007, č.j. 22 Ca 258/2005-52, který konstatoval, že zákonná fikce o vydání rozhodnutí o odepření informací podle § 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, se z povahy věci nemůže uplatnit poté, co bylo předchozí negativní fiktivní rozhodnutí zrušeno správním soudem.

Městský soud v Praze má za to, že v projednávané věci je nutno tento názor aplikovat

totožně, byť na situaci, kdy bylo předchozí negativní fiktivní rozhodnutí zrušeno odvolacím orgánem, nikoliv správním soudem. Podstata věci zde zůstala zachována.

Konečně soud přesvědčil námitce žalobce o formálních vadách napadeného rozhodnutí, pokud jde o podpis osoby, která je vydala.

Podle ust. § 47 odst. 5 zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu, v písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede též orgán, který rozhodnutí vydal, datum vydání rozhodnutí, jména a příjmení účastníků řízení. Rozhodnutí musí být opatřeno úředním razítkem a podepsáno s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby. Zvláštní právní předpisy mohou stanovit další náležitosti rozhodnutí.

Jak je zřejmé z obsahu soudního i správního spisu, napadené rozhodnutí tyto náležitosti neobsahuje. Na originálu rozhodnutí je sice uvedeno jméno, příjmení a funkce oprávněné osoby (...), avšak z žádných údajů nelze dovodit, že originál tohoto rozhodnutí je opatřen podpisem právě této úřední osoby. Z textu podpisu lze usoudit jen na to, že rozhodnutí podepsala jiná osob, neboť podpis tam uvedený se zjevně odlišuje od podpisu policejního prezidenta ...Zda tomu tak skutečně bylo, však není jisté, neboť totožnost osoby, která rozhodnutí podepsala, není na rozhodnutí nijak uvedena, její podpis je nečitelný a chybí též výslovné zřetelné označení toho, že jednala v zastoupení policejního prezidenta.

Zde soud proto konstatoval, že písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí, a to ani jeho originál založený ve správním spise, nevyhovuje shora citované zákonné normě, což způsobuje jeho nezákonnost.

...